

St. Paul

Menighetsblad nr. 2
November 2020

· Kjære menighet
· Vandring til Fana
· Adventstanker

s. 3
s. 4
s. 6

· Julemesser
· Josef
· Sta Sunniva

s. 7 og 19
s. 8
s. 10

· Gled og fryd dere
· Jesu fødsel
· Økonomi

s. 12
s. 14
s. 16

DEN HELLIGE SUNNIVA - EN BÅTFLYKTNING SOM BLE BERGENS, VESTLANDETS OG NORGES VERNEHELGEN.

I begynnelsen av september feiret Bergen by Sunniva-festival med konserter, utstilling, foredrag og gudstjenester. Vår menighet var med for å feire byens vernehelgen med Translationsmesse mandag 7. september, nøyaktig 850 år etter at relikviene av den hellige Sunniva ble flyttet fra Selja til Bergen. Festivalen og feiringen i St. Paul måtte reduseres i omfang på grunn av Covid-19 og smittevern. Hverken erkebiskop Martin fra Dublin eller vår biskop Bernt kunne komme til Bergen, men det hindret oss ikke fra å feire dagen med messe som samlet de 90 deltakere som var tillatt den gang, og med kirkekaffe i Krypten for inviterte gjester fra bl.a. Bjørgvin bispedømme og Universitetet i Bergen.

I **Sunniva-samtalen**, som var en del av Sunniva-festivalen, snakket dominikanerinnene sr. Anne-Bente Hadland OP og sr. Else-Britt Nilsen OP om søstrenes tilstedeværelse i Norge gjennom de siste 150 år. De fulgte sitt kall, de fleste kom fra utlandet og bygget helsevesen og skoler. De var selvstendige kvinner som lyttet til Gud og utførte sin jobb ved stolthet og glede. Deres historie fortjener å bli bedre kjent og den ble tatt imot med stor interesse av publikum på Bryggens Museum.

Man kan stille seg spørsmål om hvorfor det er viktig å feire en helgen fra middelalderen, en helgen som vi vet veldig lite om, ja, noen tviler på om hun eksisterte. Er det bare en gammel historie som er av interesse bare for noen norske historikere og arkeologer? Dom Alois minnet oss i sin preken om at hun er byens, Vestlandets og Norges vernehelgen, og vi bærer hennes helligdom i vår tro i likhet med den som levde for tusen år siden. Dette er våre forfedres tro og derfor trenger vi ikke vitenskapelige bevis for å tro på helgnene, deres eksistens og deres svar på våre bønner.

Den hellige Sunniva er også en helgen som har direkte forbindelse med vår tid. Arkeologen Alf Tore Hommedal presiserte dette i et intervju med katolsk.no. Den irske prinsessen flyktet fra tvangsekteskap, hun ville ta egne valg, hun, sammen med de som dro sammen med henne, ble en båtflyktning og asylsøker først i Firdafylket, og så på Selja. Problemstillinger som også vi kjenner i dag og som vi må ta stilling til. Den hellige Sunniva viser veien først og fremst med sin tro på Gud, tro om at vi må stole på Gud, at Hans veier er ikke alltid veiene som vi selv ønsker å velge, men vi må stole på Ham og overgi oss til Hans miskunn.

Vi kan lære mye av både den hellige Sunniva, den hellige Olav og de andre helgenene fra middelalderen også i dag. Og derfor er det viktig at vi ikke glemmer dem, at vi feirer minnedager, reflekterer over deres liv og virke, og ber om deres forbønn. I vår menighet kommer vi fra mange forskjellige land og vi har mange helgentradisjoner som vi fortsetter med også i Norge, for å nevne noen; Den hellige Andreas Dũng-Lạc og 116 ledere, eller den hellige Maximilian Kolbe. Men la oss ikke glemme at den hellige Sunniva er vår beskytter. Og vår by trenger fortsatt hennes vern og hennes forbønn.

La oss heller ikke glemme de gamle bønnene knyttet til den hellige Sunniva:

***Vi ber deg** innstendig, beskytter av dette hellige hus, at du går i forbønn for en engstelig flokk. Redd oss fra den ufromme fiendens horde. Og, for at vi ikke skal dømmes med ild, vær du frelsesveien.*

***La oss be.** Vend de fromme ørene dine til bønnene våre, Herre, slik at vi som hedrer minnet om den hellige jomfru og martyr Sunniva og følgesvennene hennes, blir beskyttet av deres bønner og befridd fra alt vondt.*

EB

